

[Sundhedsministeren]

kommuner skal have et generelt ansvar for at fremme den lokale forebyggende og sundhedsfremmende indsats.

Men det skal helt overlades til de enkelte kommuner og amtskommuner selv at tilrettelægge deres indsats. Derfor er det også regeringens opfattelse, at det bør overlades til den enkelte kommune at afgøre, om den ud fra en lokal vurdering mener at kunne styrke den forebyggende indsats imod alkoholmisbrug ved – som foreslået i beslutningsforslaget – at ned sætte et forebyggelses- og bevillingsnævn.

Den meget omfattende og tætte regulering af den kommunale og amtskommunale virksomhed på alkoholområdet som foreslået i beslutningsforslaget med krav om ansættelse af alkoholkonsulenter, afholdelse af årlige strategikonferencer og lignende står ikke i et rimeligt forhold til den frihed i opgavevaretagelsen, som de lokale og regionale myndigheder har i forvaltningen af det lokale selvstyre på en lang række andre lovregulerede driftsområder, eksempelvis den overordnede, rammeprægede regulering af det amtskommunale sygehusvæsen.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at den lokale forebyggelsesindsats må ske i sammenhæng med lokale institutioner og organisationer, f.eks. skoler, ungdomsklubber, patientforeninger, afholdsforeninger og idrætsforeninger. Betydningen af det store og ofte frivillige arbejde, som de private alkoholrelaterede organisationer yder, kan ikke fremhæves ofte nok.

Efter forslaget er det også tanken, at lokale fagforeninger og arbejdsgiverforeninger skal inddrages i arbejdet. Jeg vil meget gerne benytte denne lejlighed til at give udtryk for, at jeg med megen tilfredshed har noteret mig, at arbejdsmarkedets parter i den seneste tid har vist stor interesse for i eget regi at anbefale arbejdsledere og tillidsfolk i fællesskab at løse alkoholproblemer, hvor sådanne problemer konkret måtte opstå, på lige fod med andre personaleproblemer.

Jeg opfatter det som et udtryk for en særdeles konstruktiv holdningsændring, og jeg er overbevist om, at denne nye åbenhed også vil have stor forebyggende effekt. Denne meget positive udvikling kan hjælpe til, at vi nu også med støtte i Socialforskningsinstituttets undersøgelse om alkohol og arbejdsliv kan få aflivet den gamle myte om, at drikkeriet på arbejdspladserne er udbredt. Vi ved nemlig i dag, at hoved-

parten af alkoholforbruget ligger uden for arbejdstiden, altså ikke mellem kl. 9 og 16, men mellem kl. 16 og 9.

Alt i alt er der jo nok i virkeligheden på mange punkter bred enighed i Folketinget om mange alkoholpolitiske spørgsmål. Det synes jeg er opmuntrende, men jeg må altså konstatere, at regeringen af de grunde, jeg har nævnt, ikke kan give sin tilslutning til det beslutningsforslag, som medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe her har fremsat.

Karen Højte Jensen (KF):

Nu er det faktisk sådan, at vi i denne folketingssamling adskillige gange har haft lejlighed til at drøfte alkoholpolitik, og jeg må sige, at det er lidt forbløffende, at Socialdemokratiet her få dage før folketingssamlingens afslutning fremsætter et forslag.

Vi afviser dette forslag, bl.a. også med henvisning til, at et flertal i Folketinget for ganske kort tid siden har vedtaget loven om et forebyggelsespolitisk råd, og det kan da godt være, at der er socialdemokrater, som mener, at den struktur, som et folketingsflertal har vedtaget, ikke er den, Socialdemokratiet ønsker, men nu er det sådan, at det er den, der er vedtaget, og det mener Det Konservative Folkeparti er et godt forslag, som også har nogle positive alkoholpolitiske perspektiver.

Birgitte Husmark (SF):

Fra Socialistisk Folkepartis side skal vi sige, at vi har meget stor sympati for forslaget, specielt har vi meget stor sympati for den sidste pind i forslaget, der siger, at de opgaver, der hidtil er udført i Alkohol- og Narkotikarådet, fremover skal udføres fra Alkoholfondens sekretariats side, for det er just det, vi er enige med Socialdemokraterne om.

Vi mener, at det er afgørende vigtigt, at den forebyggelsespolitiske indsats organisatorisk kommer til at ligge på en sådan måde, at der er let adgang fra bevægelser, fra kommuner og fra amter til på en uformel måde at kontakte de mennesker, som skal give råd, som skal udføre oplysningsarbejde, og som skal formidle viden og kunnen. Og det mener vi er utrolig vanskeligt i den konstruktion, som ministeren nu har fået vedtaget, hvor al aktivitet dels skal gå igen-